

Det næste, der står fast, er: Vi støtter i dag som opposition den nuværende regerings Iranpolitik. Den har vi ikke på et eneste tidspunkt anfægtet. Men det tredje, der står fast, er, at statsministeren og regeringen i den grad har kludret i sagen om Salman Rushdies besøg i København, at Danmark er blevet latterliggjort i omverdenen, og at der er blevet sået tvivl om, hvad Danmarks Iranpolitik egentlig er.

Det fører så frem til det fjerde punkt, der står fast, når debatten under dette punkt er afsluttet, nemlig at Folketinget derfor er nødt til at vedtage en dagsorden, som fastslår nogle væsentlige principper i dansk Iranpolitik, som vi ser som en direkte fortsættelse af den udvikling i dansk Iranpolitik, der har fundet sted over nogle år, og som vi hele tiden har støttet, og derfor kan vi stemme for den foreslåede dagsorden.

(Kort bemærkning).

Kent Kirk (KF):

Til udenrigsministeren: Det er en kendsgerning, at den daværende regering aflagde besøg i Iran, hvor den gjorde meget ud af at understrege dansk udenrigspolitik med hensyn til menneskerettighederne. Det er også en kendsgerning, at vi ikke på noget tidspunkt forsøgte at forhindre Salman Rushdie i at besøge Danmark, men det har vi nu oplevet, og det skal vi forholde os til under den næste debat.

Jeg synes, at dette er meget, meget alvorligt, for vi taler her om, at Salman Rushdie er blevet et symbol på ytringsfriheden. Vi har så oplevet, at den nuværende regering med hr. Niels Helveg Petersen som udenrigsminister har været med til at lægge hindringer i vejen for, at han kan rejse frit rundt i Europa og optræde som det symbol på ytringsfrihed, han er. Det synes jeg er meget, meget værre, end at vi forsøgte at føre en kritisk dialog med Iran.

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Jeg kan forstå på udenrigsministeren, at det nærmest er suspekt, hvis man besøger Iran. Hvornår var det, udenrigsministeren besøgte Kina?

Kan udenrigsministeren ikke bekræfte, at Kina er det land, der groft og systematisk træder menneskerettighederne i Tibet under fode og har gjort det i mange år? Kan ministeren ikke bekræfte, at Kina er landet, der hver dag groft og systematisk overtræder menneskerettighederne for sin egen befolkning, og som hver

måned henretter snesevis, ja, i nogle måneder over 100 mennesker af egne indbyggere?

Derfor vil jeg godt spørge: Hvor mange måneder er det, siden udenrigsministeren sidst besøgte Kina?

(Kort bemærkning).

Torben Lund (S):

Jeg kan sådan set godt forstå, hvorfor hr. Anders Fogh Rasmussen har brug for at komme op og holde forsvarstaler, for anledningen til, at vi overhovedet diskuterer den måde, den tidligere udenrigsminister håndterede Iranpolitikken på – og her tænker jeg på hr. Uffe Ellemann-Jensen – og den måde, den nuværende regering håndterer Iranpolitikken på, er jo, at forskellen er slående.

Hr. Anders Fogh Rasmussen rejste selv den diskussion ved at sige, at der var skabt usikkerhed om regeringens Iranpolitik, fordi man flyttede et arrangement vedrørende en prisoverrækkelse til Salman Rushdie. Det har været hele temaet også i pressekommentarerne fra Venstre og De Konservative her i de seneste dage.

Men det fortæller noget om, hvad det her drejer sig om. Det er interessant, at hr. Anders Fogh Rasmussen nu kan sige, at jeg havde misforstået det dér med, at Rushdie skulle være nævnt på FN's generalforsamling. Jeg beklager, hvis jeg har misforstået det, men nu har hr. Anders Fogh Rasmussen altså så bekræftet, at den daværende regering på FN's generalforsamling kunne holde en tale om Iranpolitikken uden så meget som at nævne fatwaen.

Det er jo den bedste bekræftelse på, at der er stor forskel på den tidligere regerings holdning og den nuværende regerings.

(Kort bemærkning).

Jørgen Estrup (RV):

Jeg kan godt forstå, at hr. Anders Fogh Rasmussen har brug for at dele ansvaret med så mange som muligt for den situation, regeringen bragte sig i i forbindelse med Salman Rushdies besøg i 1992, men det er ikke rigtigt, når hr. Anders Fogh Rasmussen siger, at de nuværende regeringspartier støttede den daværende regerings Iranpolitik.

Jeg kan oplyse hr. Anders Fogh Rasmussen om, at jeg personlig gjorde betydelige forsøg på at påvirke medlemmer af den daværende regering til at deltage i det arrangement, der var på Louisiana, og hvis hr. Anders Fogh Rasmussen vil ulejlige sig med at læse, hvad jeg skrev i